

Solbackatidningen

TIDNINGEN FÖR ALLA

SOLBACKA-ELEVER

DUBBELNUMMER 1997 - 1998

Solbackatidningen ges ut för alla Solbackas eldsjälar av Föreningen Solbackapojkarna.

Postgiro: 13 09 19 - 4. Upplaga: 1 200 ex.

Redaktör: Jüri Kurvits.

Tidningens adress: c/o J. Kurvits, Åsgård 3, 753 10 Uppsala; tel & fax 018-12 94 50

Produktion: Thomas Pilo/W. Reklambyrå AB, Edsbyn, tel 0271-235 70, fax 0271-237 58

Avsändare: Gudrun Carlsten, St. Annegatan 9, 611 33 Nyköping.

NY REDAKTÖR TAR ÖVER STAFETTPINNEN!

Det sägs att nya kvastar sopar bläst. Vad som dock inte sägs är att de gamla kvastarna faktiskt sopar bläst i hörn och springor! För en ny redaktör känns det därför tillfredsställande att veta att erfarna medlemmar i Solbackapojkarnas styrelse finns i bakgrunden som stöd och resurs.

Man kan se mig som en ny kvast, men jag har inte ambitionen att sopar för sopandets eller förändringens egen skull utan snarare att bygga vidare på det som gjort Solbackatidningen intressant och läsvärd under alla dessa år. Några radikala förändringar är således inte att förvänta. Målsättningen är som tidigare att ge ut tidningen vartannat år. Tidningen skall fungera som en länk mellan Föreningen Solbackapojkarnas medlemmar och som en informationskanal för föreningen, men läsarnas bidrag skall utgöra merparten av innehållet.

Solbackatidningen har under ett antal år haft en utmärkt redaktör, Lennart Jarnhammar. Jag vill här framföra mitt och Solbackaföreningens varma tack för det mycket engagerade arbete som han lagt ner, såväl på tidningen som på Solbackaföreningen. Jag hoppas att vi även framgent kan dra nytta av hans gedigna kunnande och erfarenhet.

Föreningen vill även tacka alla trogna sponsorer och uttrycka såväl en förhoppning om att dessa forblir oss trogna som en förhoppning om nya sponsorer och annonsörer. Ett speciellt tack vill vi också rikta till Solbackaeleven Thomas Pilo och W Reklambyrå AB som sponsrat och åtagit sig produktion av tidningen.

Den ekonomiska situationen gör det tyvärr nödvändigt att dra ner på ambitionen att producera en påkostad tidning. Istället kommer vi att satsa på innehållet.

I senaste numret, 1995-1996 sökte man ny redaktör, t.ex. en pensionerad journalist som skulle tycka det

Solbackas tiomanna-stafett 1963.
Peter Gagner-Geeber lämnar till Björn Holm.

vore roligt att skriva några sidor om skvallet eller om det som rör Solbacka igår och idag. Nu är jag varken pensionerad eller journalist så varför detta ansvar, extraarbete, stress och allt som hör till en redaktörs arbetsuppgifter?

Någon "fallskärm" har jag inte heller lyckats förhandla mig till. Inte heller har Föreningen Solbackapojkarnas styrelse fört mig med ett kreditkort att brukas vid roulettebord eller som betalningsmedel på tvivelaktiga nöjesetablissement! Anledningen till mitt engagemang är alltså söks annorstadies och jag förmödar att taleslitet "när fan blir gammal blir han religiös", kanske stämmer. Sedan mina Solbackar har jag inte ligat många stunder åt denna tidsperiod av mitt liv. Medlem i Solbackaföreningen har jag emellertid varit, även om medlemskapet varit passivt.

En faktor som påverkade mitt beslut var att jag bor mindre än 1 km från Landsarkivet i Uppsala, det arkiv där allt Solbackamaterial, under överinseende av Cecilia Björkman, själv Solbackaelev, förvaras. Detta gör mitt letande i gamla annaler relativt lätt, jämfört med någon som t.ex. bor i Boden. En annan bidragande orsak till mitt beslut var att jag under en tid arbetat som medicinsk redaktör på ett läkemedelsbolag. Denna erfarenhet torde vara av visst värde.

Andå är det med viss båvan som jag övertar ansvaret för en tidning som mer eller mindre regelbundet kommit ut sedan 1942, men det sägs ju att den Olympens Gudar ger ett ämbete, ger de även förstånd att sköta det. Låt oss gemensamt hoppas och be att denna sanning även skall vederfäras mig! Dessutom är det ju så att alla mäniskor gör misstag, blott de som inte gör något alls går fria på den punkten.

(forts. sid 2)

Tidningens existens är idag helt beroende av bidrag. Det gäller att till varje nummer hitta givmilda sponsorer eller annonsörer. Var och en som har möjlighet, och som känner för tidningens fortsatta existens är välkommen att bidra till dess överlevnad. Många bärkar små... Solbackatidningen har visserligen ett begränsat värde som annonsorgan, men läsarna är, trots tidningens relativt lilla upplaga, en viktig och köpstark målgrupp. Syns man så finns man!

Aven den litterära bidragssidan är - och har tydliggjort alltid så varit - ett kroniskt problem. Utan läsarnas alster blir det emellertid en påverkande tidning, eller i värsta fall ingen tidning alls. Plocka därför ur skrivbordslädor fram Solbackafoton och ur minnenas gömslen episoder med anknytning till Solbacka. Behåll inte Dina upplevelser för Dig själv, låt oss alla få ta del! Jag vet att det värnar av historier som aldrig kommit i tryck men som berättas elever emellan så fort tillfälle ges. Aven *hänt, hört, sett*, vill vi alla läsa. Alltså, sänd in uppgifter om Dina

personliga förhållanden, om klasskamrater, ändrade yrkesförhållanden, ändrad bostadsort eller andra viktiga händelser under de senaste åren.

Du som läsare har sikkert synpunkter på tidningen. Berätta vad som är bra och vad som är mindre bra. Jag kommer att vara lombörd för ovederhäftig kritik men idel öra för goda förslag, nya idéer och vederhäftigt beröm!

Låt mig sluta med en förhoppning om såväl ekonomiska som spirituella (nåja) bidrag till förhoppningsvis kommande nummer och låt oss gemensamt se till att Solbackatidningen får uppleva sitt 60-års jubileum år 2002. Detta mål kan emellertid endast nås med Din medverkan. Som latinare tar jag mig friheten att citera:

MULTAE MANUS REDDUNT LEVIUS

- många händer gör bördan lätt.

Red.

*Ensam i bräcklig farkost vågar, redaktören sig på det vida hav;
Karlavagnen över honom lågar, i djupet brusar hemskt hans grav.
Framåt! dock är hans ödes bud, och målet: tryckarpessens ljud!*

(Travesti på Erik Gustav Geijers "På Nyårsdagen 1838")

MINNEN UR LIVET PÅ "BACKEN"

Servitrisen

Ett Solbackaminne anno 1938

Åke Rotsenius

(Solbacka 1937-1939)

En dag fick vi en ny servitris vid vårt bord i matsalen. Omedelbart kom det förfråningar från de äldre eleverna som satt vid borden närmast entrén till matsalen, "hurdana ben har hon?"

Vid varje bord satt en husmor och en lärare. Vid vårt bord, det näst bortersta, satt sjuksyster och Magister David Thörblom (han blev sedermera rektor för Flickläroverket på Södermalm i Stockholm). För en 14-åring var det inte så lätt så jag frågade syster som sade att dom var bra. Jag skickade meddelandet vidare till de stora pojkkarna. Dessa döpte henne efter närmare granskning till Gaddan, eftersom hon hade så vassa ben.

Det var lite speciellt med servitrisen. Varje gång hon sträckte fram fatet så höjde hon ena ögenbrynet på ett pikant sätt.

Så småningom hamnade hon i Stockholm. Jag tror att det var en av Solbackapojkarna som hjälpte henne till Stockholm och vars maka hon senare blev. Flickan blev mannekäng och var ett omtyckt kuttersmycke på segelbåtarna i Stockholms skärgård. Efter skilsmässa kom hon till London. Vid besök i filmateljeerna satte hon sig i en stol för att åse en filminspelning. Stolen hon satte sig i räkade vara regissörstolen. Regissören David Niven blev ursinnig, skulle gå fram och köra bort henne, men då sa en av hans kollegor, "titta på henne först."

Tycke uppstod och flickan vars namn var Hjördis Genberg blev fru Niven och är numera välbeställd länka och bosatt i Kap Ferrat på den franska rivieran.

Kemilektion i RIII

Hans "Skraven" Karlsson

(Solbacka 1954-1959)

Ämnet var kalium. Förhörsledare Molbaak-Pedersen. Elev som skulle stå till svars var Stickan Sunström, som kanske inte läst hela kvällen före förhöret.

Efter viss tveksamhet kom frågan från magistern: "Är det ett hårt ilme eller vad?" Eleven måste göra något och svarar: "ganska hårt".

Magistern: "Det beror på om du jämför med smör då Sunström kan sitta ner."

Fotbollsmatch i Stockholm mot Östra Real; hemfärd med tåg.

Jag blev avdelad att ta hand om "Snicken" Bror Åkerblom så att han inte gick och kollade för mycket vad som hände på tåget.

Tåget hade kommit till Gnesta.

Reseläden: "Karlsson, kan gå och se till att alla "glada gossar" kommer av i Stjärnhov".

Han visste mer än vi trodde men sa inget.

Trandansen och Revanschen.

Jüri Kurvits (Solbacka 1956-1958)

Redan hos de gamla grekerna utgjorde gymnastiken ett av huvudämnen i den antika skolan. Dessa övningar skedde på idrottsfältet, gymnasion, där ynglingarna övade nakna, gymnos.

Under Solbackas hela tillvaro har idrott starkt omhildats och varit en integrerad del av undervisningen. Maximen har alltid varit: en sund själ i en sund kropp. Dagens Nyheter skrev redan 1929 att, "Solbacka måste vara den moderna ungdomens paradis. Det är en plats som också har något av antikens, det idrottsgilt föredömliga gamla Greklands anda över sig." Speciellt tror jag denna anda gällde under Folke Godings regim. Även om jag inte kan påminna mig att någonsin ha sett honom själv utöva någon form av kroppsövningar så ansåg han säkert att hela eleven skulle gå i skolan, inte bara huvudet. Solbacka var således inte bara en Skolbacka utan även en idrottsskola där gymnastik med lek och idrott spelade en mycket viktig roll i vår fostran. Denna satsning resulterade i att Solbacka under alla år hade stora idrottliga framgångar. Godings donation av stora markområden och byggandet och invigningen av den nya idrottsplatsen på våren 1958 måste ha utgjort kronan på verket i hans karriär som skol- och idrottsrektor.

I detta skolidrottens Mekka hade även jag försökt hävda mig, dock ej med någon större framgång. Hur jag än anstrände mig hade jag i ämnet gymnastik med lek och idrott, B. Min ambition att bli en god 100-meterslöpare och längdhoppare visade sig således inte i betyget. Anledningen kan ha varit att vi latinare allmänt ansågs som de höstekar som vi säkerligen i verkligheten var. Kanske berodde det på att vi inte uppvisade det intresse som man borde göra på en idrottsskola som Solbacka. Det kanske t.o.m. var så att hos oss latinare var det bara huvudet som gick i skolan, om ens det. Klart är att latinklassens gymnastikbetyg låg markant under motsvarande realklass.

Nåväl, efter denna långa introduktion, nu till den händelse som höll på att rasera allt det som skolledningen under alla år byggt upp. Ett oerhört slag mot idrottens betydelse som fostrare! Och jag var orsak till detta oerhörd! Jag som aldrig gjort något väsen av mig, inte ens åtminstone vad jag kan minnas - varit inkallad eller straffad av Eleverrådet. Vad var det då som utlöste denna skamliga, subversiva handling? Det är ett känt faktum att utan ett milt förakt för undervisning och fostran är ingen elevs utbildning fullständig, och jag, liksom de flesta andra, strävade efter en så fullständig utbildning som möjligt. Dessutom har jag alltid känt ett starkt behov att få meddela sådant som jag ansett viktigt.

Nu hade en forskare publicerat revolutionerande rön inom idrotts-fysiologin, något som naturligtvis alla berörda omedelbart borde få veta om. Och effektivaste sättet att snabbt informera om dessa omvälvande forskarrön var naturligtvis gymnastiksalens anslagstavla! Artikeln nälade jag snyggt och prydligt upp på bästa plats så att

ingen som besökte gymnastiksalen skulle missa den.

Reaktionen var ungefär densamma som när "Jojkjen" (Stig Engzell har skrivit om hans bedrifter i tidigare Solbacka-tidningar) öppnade en fotbollsliknande surströmmingsburk i sitt rum på Olympen. Det spred sig med hastigheten av en löpeld på prärien. Inom loppet av ingen tid alls hade det via vår aktade gymnastiklärare "Tranan" nått kollegiet som såg hela sitt arbete, ja nästan hela Solbackas image rasa samman. Det blev milt sagt en lustiger dans - måtte magister Tranquist förläta mig dena ordvits - en "Trandans".

Hur diskussionen inom kollegiet gick, vet jag inte. Vad jag vet var att man krävde att den som var skyldig till detta nesliga däd omedelbart skulle ge sig tillkänna. Annars skulle ett kollektivt straff utkrävas. Här skulle exempel statueras! Ett sådant illdåd kunde under inga villkor accepteras och man måste med fast hand förebygga sådana tilltag i framtiden. Att reaktionen skulle bli av den magnitud, hade jag inte i min vildaste fantasi kunnat drömma om. Min ambition var ju bara att kungöra viktig vetenskaplig information som hade med gymnastik med lek och idrott att göra. Nu hade det hela tagit en helt annan vändning och jag anmälde mig genast som den skyldige.

Den tillrättavisning och utskällning som jag fick kan vi lämna därhän. Vad som oroaade mig mer var att rektor Goding också ville se mig, och detta omedelbart! På darrande ben och med svettiga handflator vandrade jag uppför backen till rektorsbostaden. Han tog emot redan på trappan, inte bakom sitt skrivbord. Sådan betydelse tillmöte han mitt tilltag. Hans uppenbarelse var verkligen imposant och här fick jag klart för mig varför en rektor, åtminstone på universitet, kallas Magnificus. Godings smeknamn "Burken" framstod plötsligt för mig i en förklarad dager, hans anlete hade antagit ungefär samma färg och utseende som "Jojkens" surströmmingsburk, strax innan explosionen.

Resten av denna konfrontation drar vi glömskans barnhäftiga slöja över. Jag kan väl bara nämna att Rektor inte hade någon som helst förståelse för att sensationella, vetenskapliga framsteg skulle spridas på detta sätt. Men jag slapp att bli suspenderad för viss tid, om jag vid alla Olympens gudar lovade att aldrig, aldrig göra något så infantilt och dumt mer, åtminstone inte under min Solbackatid! Slokörad och rödkindad, men ändå lite stolt, smög jag tillbaka till min kammare där jag emellertid motogs som en hjälte, åtminstone av latinarna.

Nå, men vad hade jag då ställt till med? I en populärvetenskaplig tidskrift hade jag hittat en artikel som redogjorde för en dansk professors medicinska forskning och rön. Han hade funnit att olika organs celler krävde olika grad av blodtillförsel. Detta var ju i och för sig inte något nytt. Men revolutionerande var att hjärtat utsattes för en större belastning om det skulle försörja 10 kg mus-

kler jämfört med att försörja 10 kg fettvävnad! Den kor-
pulente hösäcken skulle alltså belasta sitt hjärta mindre än
den topptränade idrottssmannen! Att idrottssmannens hjärta
sannolikt är i bättre kondition än hösäckens, framgick inte
alls. Och från skolledningens sida hade man tolkat bud-
skapet, att träning skulle vara mer förordande på organi-
smen än ett fettbildande, osunt leverne.

Historien är emellertid inte slut med detta.
Åtminstone inte för min del. Även fortsättningen och slutet blev överraskande.

Solbacka har under många år varit mycket fram-
gångsrikt som fotbollsskola och i slutet av 50-talet hade
kanske skolan ett av sina bästa fotbollslag. Skolan tog
nämlig 1957, för andra gången, hem AB:s, Fotbolls-
förbundets och Skolidrottsförbundets prins Bertils pokal i
cupen mellan privatläroverk. Finalen spelades mot
Uppsala Enskilda Läroverk. Förutsättningarna för en
seger var emellertid ovanligt dåliga då asiaten grässerade
och sjukan var fullbelagd med febersjuka elever, där-
ibland flera från det ordinarie fotbollslaget.

Solbacka tvingades ställa upp med tre reserver och
tränaren Lasse Wall var i den ytterst prekära situationen
att hitta ersättare.

Ay en för mig outrändig anledning var jag en av
de kallade! Jag kallad! Hur var detta möjligt? Anled-
ningen var helt enkelt den att det inte fanns gossar som
stod på benen. Alla låg på sjukan i syster Anderklevs
vård.

Nu hade tränaren sagt sitt och jag skulle alltså spela
vänstertyper i finalmatchen! Vänstertyperplatsen hade jag
nog aldrig ens besökt på en fotbollsplan. Min vänsterfot
var som ett överflödigt bihang till resten av kroppen,
åtminstone när det gällde att sparka på en boll. Det enda

den dög till var som stödben!

Nåja - som vår käre klassföreståndare Bror Åker-
blom saade med sin Finlandssvenska dialekt - här fanns
inget annat att göra än att dra på sig ett par fotbollsskor.
Även detta var en ny erfarenhet. Jag hade varken stått
eller gått i ett par sådana. Nu skulle jag både springa och
samtidigt försöka att sparka en boll i riktning mot mot-
ståndarmålet!

Mycket av själva matchen minns jag inte, men jag
tror att den spelades på Dammhagens idrottsplats. Den
dagen borde den ha hetat Lerhagen! Jag överdrover knap-
past om jag säger att jag inte rörde bollen mer än 3(tre)
ganger under hela matchen.

Trots oss tre inhoppare vann vi finalen med 3-1!
Detta måste helt tillskrivas de ordinarie spelarna som helt
enkelt uträddade stordåd. En ytterst vänligt sinnad reporter
refererade i Solbacka-tidningen, och jag citerar, "den nye
vänstertyttern Jüri Kurvis överraskade angenämt." Var det
någon som var överraskad, så var det jag. Trots min
"överraskande angenäma" insats förblev mitt betyg i
gymnastik med lek och idrott, B! Men det var en stor,
personlig triumf och revansch för mig!

P.S. Jag har kontrollerat min historia med magister
Tranquist men han kommer inte alls ihåg den. Det som
för mig var en omvälvande händelse, verkar inte alls ha
gjort samma intryck på läkarkåren. De hade säkert luttrats
av många elevers stoltheter och var vana vid mängder
av liknande och säkert mycket allvarligare och mer sensa-
tionella händelser. Min fantasi kan ju under de 40 år som
gått ha förstorat upp händelsen men det är absolut inte
som min klasskamrat från realklassen, "Jojiken", brukar
de säga, "int ljuger jag, skarv bara lit!" D.S.

FÖRENINGEN HAR FÄTT NYA LOKALER

Lennart Jarnhammar (Solbacka 1966-1969)

Under de sista åren har en påtaglig oro funnits i för-
eningen för vad som skulle komma att hänta då vårt
Sjöstugekontrakt löpte ut den 1:a januari 1998. Nu kan vi
med stor tillfredsställelse och glädje meddela att vi på ett
synnerligen generöst sätt blivit erbjudna två fina rum på
Klostret, eller "Sjukan" som många känner byggnaden
som.

Det var i mitten av februari Lars Wikström och jag
gav oss ner för att träffa Mats Johansson och Charlotte
Ankarkrona på Solbacka Sport & Konferens. Vi hade för-
berett oss på alla tänkbara eventualiteter för vad som
skulle kunna hänta. Till vår glädje möttes vi minst sagt
av öppna famnen. För verksamheten på Solbacka idag
anses föreningen som en mycket viktig del och som en
självklar koppling till historien. Både Charlotte och Mats
var påtagligt förtjusta i de årliga värmiddagarna, inte
minst förra årets kalas som förorsakade tumult i bokning-
en men som mirakulöst nog lösades till slut.

Vi har med tacksamhet accepterat erbjudandet att
kostnadsfritt få disponera de båda rummen på Klostret.
Ett av rummen, som ligger som hörrum på bottenvå-
ningen mot Olympen, skall inredas som klubh- och sty-

relserum. Här skall den stora fina ekmöbeln från
Gripsholmsalen placeras tillsammans med en massa sol-
backaiana föremål från skolans tid. Det andra rummet,
också det på bottenvåningen men på hörnet mot Norrebo,
skall inredas som arkiv och bibliotek. Inflytningen skall
vara slutförd senast den 1 maj, vilket innebär att varens
sammanträde kan hållas i de nya lokalerna.

Redan samma dag som vi accepterade detta erbju-
dande röde vi ut de viktigaste sakerna på Sjöstugan.
Arkiv, porstlin, glas, silver, tavlor är redan i tryggt förvar i
de nya lokalerna.

Rummen skall nu målas om och därefter skall själva
möbelläggningen genomföras. Sjöstugans alla rum är också
fotografiskt dokumenterade för eftervärlden.

När allt detta var överståndet kände vi båda en stor
och påtaglig varm känsla över att allt nu var i hamn. Det
känns som om en ny tid randas, lite av förändringens
vind. Trots att vårt Sjöstugekontrakt löpt ut är vi i och
med denna överenskommelse kvar på Solbacka och i hän-
delsernas centrum. Vi räknar med att medlemmar i
Föreningen Solbackapojkarna även framledes skall kunna
hyra Sjöstugan, och detta till ett rabatterat pris.

NU TRAPPAR VI UPP!!

NÅGRA RADER FRÅN ORDFÖRANDEN

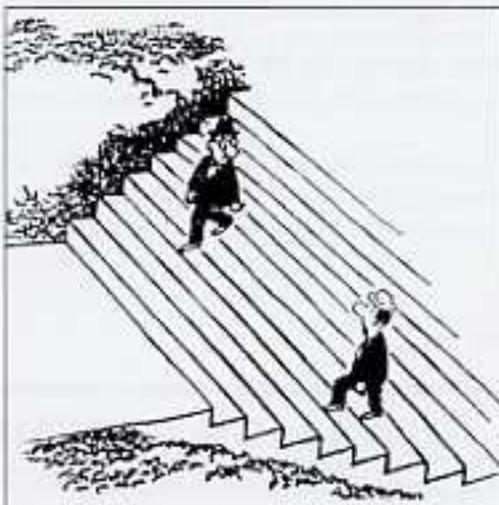
Tomas Stenberg (Solbacka 1968-1971)

Solbackapojkarnas föreningsmatrikel

Är Solbackaelever ett mer rörligt och flyttbenäget släkte än svensken i allmänhet? Det verkar så och detta ställer ständigt till problem i vår matrikel, då vi sällan får meddelande om adressändringar. Resultatet blir att medlemmar försvinner och inte längre får Solbackatidningen. När posten returneras med stämpeln "flyttat, adressen okänd", kan vi antingen låta personen stå sitt kast eller så måste vi satsa våra knappa resurser på att via folkbokföring, telefonkataloger och andra kanaler försöka att lokalisera den försunlige.

Alltså, om Du flyttar, meddela även Föreningen Solbackapojkarna! Ett praktexempel på hur illa det kan gå, visar ett brev med svar som återges nedan och på nästa sida. Här rör det sig om en förväxling, men ändå. För att inte generera de drabbade har vi utelämnat namn och adress. I övrigt är brevet autentiskt. Det hela är så tokigt att man bara kan skratta åt ellundet, men visar vikt till kontaktkommande och svårigheterna att hålla matrikeln aktuell.

För att räda bot och aktualisera matrikeln, har föreningen beslutat att trappa upp våra ansträngningar att förbättra matrikelvården. Detta innebär även namnvård. Vi har nämligen lärt oss att man kan ta heder och ära av folk, beskylla dem för allt, ifrågasätta deras motiv, sätta dem

under förmynndare ... de reagerar knappast, så länge man bara stavar namnet rätt!

Skämt åsido, resultatet av allt detta har inneburit att vi lägger ner mycket tid och arbete på att uppdatera matrikeln. Men utan er hjälp står vi oss släkt och uppmanar därför alla berörda att meddela adressförändringar till:

**Gudrun Carlstén
St Annegatan 9, 611 33 NYKÖPING**

N.N. + adres

Stockholm, den 25 augusti, 1996

Till:

Herr Torsten Cronlund
Eskadervägen 36
183 58 TABY

Betr. Föreningen Solbackapojkarna:

Genom de senaste 20-30 åren har jag befundit mig i den beklagliga situation att bli förväxlad med en svensk man vid namn N.N., - en man som tydligt är listad som medlem av Föreningen Solbackapojkarna.

Jag har genom många år emottagit meddelanden och budningar från Er, samt stora mängder telefonsamtal plus privata hälsningar och vykort, - alla bestånd för ovärnämnda N.N.. Därför nu synes ha övertagit hans identitet - eller tvärtom! - eftersom jag med mitt fulla namn och address figurera i Er medlemslista, samt vid årsmötet har blivit "omvald" till välbetsättningen, sör jag mig för ordningens skyld tvunget att avsäga mig detta val, samt att påpeka, att jag inte är medlem av föreningen, då jag har fått min skolutbildning i Köpenhamn och London!

Nämnde N.N. har i de senaste 40 åren icke figurerat i telefonkataloget. Jag vit, att han för en del är sedan var anställd på Kemikontoret och - trots jag - en kortare tid som direktör på Sefahemmet.

Han har tydligt fört en mycket anonym tillhåll och har inte lämnat ut sin adress eller telefon, varför jag följdtygten har blivit bombarderad med telefonsamtal och post. Det förelater mig något besynnerligt, att Föreningen Solbackapojkarna kan ha en medlem utan adress och telefonnummer, samt att denne dessutom kan vara utväljd, - t. o. m. omvald! - som valberedare till Er styrelse. Det förelater icke särskild seriöst, och det måste väl vara därför, att man i förtvivlan har givit honom min identitet!

För att helt klargöra situationen skall anföras, att det enligt min kändedom finns 3 st. N.N. i Stockholm: 1) Ester ubekantlig N.N., som är svensk, 2) N.N., jurist, som jag tror är tyskätt, 3) samt undertecknad N.N. som är dansködd.

I tidigare är han jag skickat många hälsningar genom dem, som har ringt och sett dem framföra mina problem. Detta har dock aldrig hjälpt, och jag skulle vilja råda Er att undersöka, om han fortfarande finns, och om han överhuvudtaget är mantalsfört i Sverige. Det är obeskrift att genom så många år bli förväxlad med en obefintlig man, och jag borde väl egentligen hävända mig till myndigheterna för upplysningar. En förväxling kan teoretiskt få mycket allvarliga konsekvenser!

Skulle vara tacksam för ett par ord från Er!

Med vänlig hälsning
N.N.

PS. Både min address och mitt tel.nr var felaktigt stavat och listad. Vänligen se telefonkatalog.

Föreningen Solbackapojkarna

Stockholm 3/11/98

S.R.
Adress

Börde: N.N.

Någon - N.N. med adressen egen finns inte mer i vårt medlemsregister!

Vill hörmed meddela Dig detta och samtidigt be om iverserende med att det kan bli lite tokigt när över 900 gamla elevers adresser skall administreras. Detta senaste bres och förhoppningsvis det sista i detta ärende. Väckte en viss minnesson på senaste styrelsesmötet, vad kan man mer göra än att skratta ut skrattar?

Nya krafter har tagit över de mest strategiska snylorna i föreningen på senare tid, detta medför att kvaliteten skall höjas bl a på medlemsregistret. Ber Dig dock notera att detta inte minst är något garanti mot att vi kontaktas se vår förening igen!!

Basta hälsningar

skrivaren

Johan L Zetterqvist
Öjulargatan 8 Jr
112 45 STOCKHOLM

mit så långt kommer vi att ta ställning till nytryckning av matrikeln. Förutsättning är att vi lyckas samla in pengar eller på annat sätt kan få till stånd en nytryckning.

YTTERLIGARE NÅGRA RADER FRÅN ORDFÖRANDE

Automatiskt medlemskap

Föreningen har beslutat att samtliga Solbackelever automatiskt skall upptagas i Föreningen Solbackapojkarna. Anledningen är att vi inte blir fler utan hela tiden decimeras.

Vi har därför satt igång ett aktivt sökande efter elever som inte tidigare varit medlemmar. Även här ber vi läsarna om hjälp. De elever som var inskrivna före 1970 har i Solbackarkiven inga kompletta personnummer. Detta gör det väldigt svårt att hitta dessa via folkbokföringen.

Känner Du klasskamrater som inte är tidigare medlemmar, är vi tackslamma att få så fullständiga uppgifter som möjligt om dessa. Naturligtvis påtvingas ingen medlemskap i föreningen.

Hjälps vi alla åt kommer vi att ha ett antal nya medlemmar i en matrikel med aktuella adresser.

Detta är åtminstone vår målsättning och förhoppning. När vi väl kommer

DUMHET HAR ETT PRIS!

Vet inte om våra lärare utsåg klassens, terminens eller skolans dumhuvud, men tanken är väl inte helt absurd. Man skulle mycket väl kunna tänka sig att, vid någon av de kollegiemötens med åtföljande middag, dumhet i allmänhet och hos elever i synnerhet, diskuterades, kanske när cigaretten och kaffet med åtvecken kommit på bordet.

Vare det hur som helst med den saken, men nu har reportören hittat - på Internet, var annars - ett dumhetspris som delas ut i USA - var annars? Detta Darwinpris, baserat på Charles Darwins ideer, delas ut årligen, för det mesta postumt, till någon som på grund av ren dumhet, och på det mest spektakulära sättet förpassat sig till de

sälla jaktkorterna. Man kan också i undantagsfall, om man överlevt, bli nominerad men då måste dumheten ha resulterat i att man inte längre kan producera någon avkomma som kan föra arvsmassan vidare.

På Darwins Awards hemtsida kan man läsa om mer än 260 dödliga dumheter, listade inom olika ämnesområden som t.ex. undervisning, sport, religion, arbete. Här kan man också lägga sin röst på någon kandidat som man tycker har gjort sig förtjänt av årets pris. 1996 års pris gick till en advokat i Toronto som på sitt kontor på 24:e våningen skulle demonstrera stryktåligheten hos byggnadens fönster för en grupp juridikstuderande genom att med ensa axeln rusa mot ett av fönstren.

En sörjande medarbetare ansåg att den omkomna varit en av företagets bästa och intelligentaste medarbetare??

Här en annan dödlig dumhet. En livstidsfänge i South Carolina försökte, sittande i cellen på en toalettring av metall, att reparera sin TV, varvid han bet isoleringen av en kabel, utan att ha dragit ur kontakten ur väggen! En variant på elektriska stolen!

Vill Du läsa om mer dödliga dumheter, är

Internetadressen:

<http://www.officialdarwinawards.com/index.html>

Redan de gamla grekerna hävdade att "mot dumhet kämpar gudarna förgäves".

Nog gjordes det dumheter även på Backen, men ingen av dessa hade tack och lov renderat en nominering till Darwinpriset.

När vi nu är inne på avdelningen INTERNET vill vi passa på att informera om att Föreningen Solbackapojkarna har planer på att etablera en egen hemsida.

Visserligen har den IT-ansvariga ministern förklarat att det där med INTERNET är en fluga som snart kommer att gå över, men vi är, till skillnad från ministern, några inom föreningen som tror att detta medium har en framtid.

På hemsidan kommer de senaste nyheterna att finnas, aktuella händelser och allehanda om varje handa. Håll korpgluggar och kommunikationsportar öppna!

SPRIDDA MINNEN FRÅN SLUTET AV 40-TALET

Anders Lilljeqvist, gemenligen kallad "Ankan" (Solbacka 1948-51)

I slutet av 40-talet fanns det ca 280 gossar och 4-5 flickor på skolan. Jag räknar då endast med "interner", d.v.s. elever boende på Solbacka. Svenska språkets eufemistiska utveckling hade då ännu inte medfört att intern var synonym med brottsling i förvar bakom galler. För första och förhoppningsvis sista gången var jag emellertid intern 1948-1951, liksom min hustru Gunilla Hyberg, som dock började ett år tidigare.

Flickorna

Gunilla, liksom Ylva Orrenius, förvarades som sagoslottens prinsessor i tornrummet, d.v.s. rektorsbostads översta våning, medan övriga internflickor, bl.a. Kerstin Anderlund och Ulla-Britt Nilsson på samma sätt förvarades hos en lärare och husfar i dennes bostad på ett elevhem, där han hade samma uppgift som rektor att vara en kombination av beskyddande riddare, drake och gardvar. En förutsättning för att se eller vistas i närheten av dessa välbevakade varelser var att dagsljus rände och att det var i skolhus, matsal eller utomhus.

Modet

Dåtidens manliga klädmode till vardags föreskrev på Backen golfbyxor, d.v.s. påsiga knäbyxor som nödvändigtvis skulle hänga lösa kring benen och ej dras åt under knäna, vilket annars var tanken. Jeans var vid denna tid ej påtänkta i Sverige. På fötterna bars vanliga läderskor, helst osnörda, tofflor - dock ej tillåtet, träskor eller gammaldags basket- eller gympadojer av canvasmodell. Dagens allennurådande sportskotyper i denna ålderskategori fanns inte ännu men frågan är om inte en liten grund till detta mode lades på Backen? På överkroppen var valet friare men golfrutiga lärmlösa tröjor var inte sällsynta. Pricken över i dessa skapelsens halvkronor var en ursprungligen vit keps av det mera voluminösa Gatsby-slaget. Dessa dyrgrip par gick inte sällan i arv från avgående elever till yngre. Märkeskläder i form av "mästen" var ej uppfannna, vilket troligen bidrog till att hålla klädkontot nere och underlättat betalning av termins-

avgifterna.

Vid denna tid, nära efter andra världskriget, förekom också bland ett fåtal att man markerade politiska sympatier genom ridbyxor, stövlar och små, smala skärmförsedda båtmössor. Om markeringen var seriös eller bara provokativ, var svårt att utröna och varierade troligen.

Maten

Måltiderna på Mässen präglades också av efterkrigstiden. Fattiga riddare och "brottarmattor", d.v.s. överblivna brödkivor uppblötta i mjölk och lägg samt ugnsbakade i form respektive fläskpannkakor med om om flästkärningar, tillhörde de veckovis återkommande rätter som inte älskades av så många. Köttfärslimpa med överviki för det inblandade brödsrulet var populärare. Potatis var en stor produkt i alla bemärkelser, ibland även som luftprojektiler. Tekniken var att lägga en potatis i skeden, spänna skeden strax under bordsskivan, så att avskjutningsplatsen doldes och därefter låta skotten gå i en artilleriparabel mot ett avlägsset bord. I de fall syndaren upptäcktes - det satt en lärare vid varje bord - så var straffet normalt att skamset stå med bojt huvud mot långväggen under mängdens jubel. I de fall motsvarande övning utfördes med ägg och syndaren upptäcktes, vill jag minnas att sanktionerna förstärktes med besök hos rektor Folke Goding. Vad som där tilldrog sig ordades inte mycket om, men påtagligt högre ansiktsfläck på ena sidan krävde ju inga förklarande utläggningar.

Kosthållet kunde dock ofta förstärkas genom populära paket hemifrån. Var då innehållet i enlighet med beställningen, d.v.s. kex, smör, ost och marmelad samt the eller kaffe, socker och salt - i lyxiga fall även sardiner, anjovis, kaviar och choklad - då kallades näroende kompisar till "gam". Gamet gick alltid av stapeln på paketmottagarens rum, där det dukades och lagades the med förbjudna doppvärnare. Då var det fest och högljudd gammal, så att alla som inte var med skulle höra att somliga hade det bra!

(forts. sid 8)

Brott och straff

Busstreck som passerade gränsen för det normala sanktionssystemet förekom också. Då blev brottet ofta ett fall för elevrådet. Detta valdes av eleverna, skulle godkännas av rektor och tillsättning med en domstol med ganska vidstrickta sanktionsmöjligheter. Till de vanligaste straffen hörde att plocka fimpars och tändstickor på Kaxis, d.v.s. rökrutan, eller att plocka skräp på övriga ytor, i svårare fall på veckändar eller hemresehelger.

Det var mycket som var förbjudet, som vanligt här i livet gärna det som var särskilt lockande, så vare sig rektorer eller elevråd saknade extra sysselsättning med rättsvärda uppgifter. Allt förbjudet skall här inte räknas upp men några exempel kan samtidigt visa vad som var attraktivt:

- * Att röka utan målsmans intyg och utanför Kaxis
- * Att avvika från skolans närområde utan tillstånd
- * Att kora bil eller mc till eller från skolan
- * Att lägga skolväskan ifrån sig utomhus
- * Att ta emot flickbesök på elevhemmen (även dagtid)
- * Att komma till mältider efter utsatt klockslag
- * Att inte infinna sig till morgonbön

Övriga nöjen

Det fanns å andra sidan rika möjligheter till sport och friluftsliv, t.o.m. skyne och segelflyg utöver friidrott, tennis, badminton, bandy, utforsäkning, buckhoppning m.m. För de riktigt energiska gavs även rika möjligheter att bidra med arbetsinsatser på den nyplanerade idrottsplatsen nedanför rektorsbostaden. För andra förlades vissa obligatoriska insatser hit vid friluftsdagar o. dyl. Ishockey ansågs länge som ett icke önskvärt oskick men omkring 1949/50 blev även denna dubiosa skilmrysling tillåten! Brottning var sedan länge accepterat men inte boxning. Å andra sidan förekom slagsmål utan handskar i allmänhet utan annan påföljd än den skada kombattanterna åsamkade varandra.

I brist på TV var radio tillåten, dock i princip endast i elevhemmens dagrum och då ej under läxläsningstid eller efter viss tid på kvällen. Vevgrammofon förekom dock på en del rum liksom gitarrer och sågs väl mer som en kulturytring. Film visades normalt vid de veckoslut som ej var allmänna hemresehelger men urvalet var inte speciellt upphetsande. Jag har fortfarande ett svagt minne av en fransk svart-vit film om en bondes vardag, som visade plöjningen av varenda fära i hans åker från varje tänkbar fotovinkel. Måhända fanns det en djup, sinnlig symbolik bakom denna handling men det minns jag i varje fall inte ha förstått då, för jag vill minnas att jag var svärväckt efter föreställningen.

Trots alla dessa möjligheter till allehanda förstörelser var nog en och annan förbjuden resa ett nödvändigt andningshål. Taxi beställdes till ett väl dolt vägavsnitt utanför skolan och färden gick med välfyllt bil exempelvis till krogen i Malmköping för en vit och en brun med därför obligatorisk ärtsmörgås. Ibland gick färden till

Stjärnhov för täget till Stockholm. Där besöktes i första hand Spanska Källaren under dåvarande Anglais, även om besöket i Stockholm officiellt hade kläts i en mer kulturell dräkt, såsom museibesök eller dylikt, inom ramen för någon av skolans på området aktiva föreningar, såsom Phoebus m.fl.

Mödans lön

Bortsett från nyttan av vissa förvärvade kunskaper och papper på genomgången studentexamen som respass till vidare studier, gav mina tre år på Solbacka många plussvärden. Först och främst tvingade mig mitt intresse för Gunilla till mycket promenerande i undersökna omgivningar och en vana att insupa även frisk luft och att vistas utomhus, men viktigast var nog att detta resulterade i en livsledsagrinna som resultat av friluftslivet. Dessutom tror jag att livet på skolan, förutom att ge mig vänner som är en glädje att träffa även efter mer än 40 år, skapade en acklimatiseringsförmåga till senare livsöden, inte minst militärtjänsten, som jag annars skulle saknat. Dessutom blev skoltiden i mycket högre grad ett minne för livet än vad en "8-3-skola" kan bli.

Ett "litet" PS:

Självtallet är de flesta minnen förknippade med kompisar och klasskamrater från tiden. För att inte så här i efterhand generera någon genom att knyta honom till någon speciell händelse och eftersom namnen bara betyder något för de samtida närvarande, har jag (med undantag för flickorna) inte angivit några namn. Det är ju också så att de som inte omnämnes kanske kan få för sig att de är bortglömda. De som inte omnämnes här i klump må i stället trösta sig med att de tillhörde de extremt skotsamma, normala och mindre udda existenserna!

Med dessa reservationer vill jag gärna påminna de samtida om mina rumskompisar

Bertil Hyberg, nybliven ung pensionär i Skåne,

Bosse Nilsson-Holmberg, som skulle blivit världsmästare i limbo om det hade varit uppfundet,

Lasse Rubenson, verbalt begåvad, temperamentsfull skädespelare som valde lärarbanan i stället,

Andra särpräglade profiler var bl.a. mc-knuttarna

Mankan Bylander, sedanmera stor man även professionellt, efter vad jag vill minnas på SAAB och ASEA(?)

Skit-Olle Eriksson, Mankans /Fyrternets släpvagn men på eget fordon, sedanmera flygplatschef i Ronneby (tror jag).

Göran Muskelbyggare Engwall, numera med lika skojfrisk hustru.

Jerka Furugård, kvinnornas charmör när stövlarna togas av, numera sammolikt praktiserande i Rom

Gorgo Dahl med sitt svårmögda yttrande döljande en glad spelevink, bokhandlare i Stockholm sist jag hörde något.

(forts sida 9)

"JANMAJEN"

Jan "Janpe" Wiberg (Solbacka 1957-1958)

Förord

Den här historien handlar inte alls om den otillgängliga ön i Norska havet på 71° nordlig bredd, uppkallad 1614 efter den holländske upptäcktsresanden Jan Jacobz May. Nej, detta handlar om otillåtna, mörkrens gärningar i de otillgängliga skogarna runt Solbacka under slutet av det glada 50-talet. Då gick denna affär under kodnamnet "Janmajen".

Historien får ytterligare krydda när man vet att huvudpersonen under 1957 var ordförande i klassen!

*

Det rådde ganska sträng disciplin på Solbacka. Om man överträdde skolans regler och ertappades, blev man straffad. Smygrökare fick straffarbete och om man druckit sprit blev man i basta fall suspenderad under viss tid, i värsta fall relegerad. Men trots straffens hårdhet, finns det de som bryter mot reglerna. I skolan såväl som i samhället.

Under min tid på Solbacka, 1957-1958, hade jag ett förhållande med en av serveringsflickorna. Denna relation kom att präglia min tillvaro på skolan och i hög grad bidra till att jag upplevde min tid som spännande.

Redan på andra eller tredje dagen efter min ankomst, fick jag, under middagen i matsalen, en papperslapp nersmugglad i min hand. "Kan vi inte ses vid Krogen?", stod det. Den var undertecknad Maj. Jag visste vem Maj var. Hon hade städat mitt rum. Men jag visste inte var Krogen låg. Och jag visste inte om jag var utsatt för drift eller om jag skulle bli smickrad. Men efter att ha rådgjort med min rumskompis, Bengt Hütner (frid över hans minne), förstod jag att det inte fanns någon anledning att känna sig smickrad. Jag fick också reda på att Krogen var det ställe, där vägen som gick norrut från Mässen, förbi Intendenturen och förbi Kaxis och den jordkallare som fanns där, mötte Malmköpingvägen. En

gång i mycket förflytten tid skulle där ha funnits en krog.

Det var vinter, det var snö och det var kallt. Vi gick Malmköpingvägen fram på knarrande snö. Maj var ganska söt, hade fräknar, grågröna ögon och ett blygt leende. Det kom att bli fler möten, fler promenader i vinternatten. Vi gick på vägarna och gjorde avstickare in i skogen. Vinden susade i granarna, det doftade kåda. Man var ung och hormonerna gjorde sig påminda och rusade runt i kroppen.

Så kom våren, snön smälte bort. Det blev varmare, knoppar spirade och det blev behagligare för den som bedrev sin kärlek utomhus.

Det var visserligen strängt förbjudet, och straffet om man ertappades var relegering, men det var ändå inte alltför ovanligt att det uppstod förhållanden mellan serveringsflickorna och eleverna på gymnasiet. På Olympen fanns en gulnad militärpuls som tidigare student-generationer lämnat kvar. Denna pals, vars snuskiga numm jag glömt, turades man om att ta med sig, när man efter mörkrets inbrott smög sig ut för att träffa flickor.

Det låg en social avgrund mellan oss elever på skolan och dessa serveringsflickor. Det skämtades en del om mitt förhållande med Maj och jag skämtade med, en relation med en arbetartej kunde man inte ta på allvar i det klassrummet som då rådde och i synnerhet inte i den klassmedvetna miljö som fanns på Solbacka. Så jag lätssades att det bara var frågan om djuriska drifter och de tunnpannkakor som jag fick när andra fick vidriga tjockpannkakor.

Efter sommarlovet, när jag börjat i fjärde ring, startade vårt förhållande på nytt. Vi gick på höstliga vägar, såg löven gulna och falla av. Det var naturligtvis friskt, sunt och härligt. "Starkande friluftsliv i skolans härliga omgivningar". Men alltid var det mörkt, oftast kallt och blöjt och alltför primitivt för en förvekligad storstadssympati. Så vi kom att förlägga våra möten till hennes rum.

Mäsflickorna bodde i en korridor ovanför Mässens
(forts sid 10)

(forts fr sid 8)

Claes Cavalli-Björkman, skolans litterära geni, för snäll för denna världen och absolut för snäll för att vara lärare, varför - om jag minns rätt - Tullverket fick förmånen av hans kapacitet.

Claes Hellerström, gymnasten som upphävd tyngdlagen och fortfarande gör det bl.a. på Värtans is.

Kubbe Leijonhufvud, (stavar han så?) med sitt stillsamma snusformuft.

Hykan Victorin med sitt rakt motsatta, lätt bordusa men hjärtliga manér och flatgav bakom stålträsställningen.

Tuppen Törnqvist, en blandning av Karl XII och Danny Kaye, senast jag såg honom välbeställd filmför-

direktör i Saltsjöbaden.

Många fler vore värda att nämna men alla sagor har ett slut - så även denna!

Men nog måste det ha funnits fler särpräglade profiler på Backen än på andra skolor - håll med om det!

PPS

Detta skrevs 1993 men fick ej plats förrän nu. Sedan dess har Bertil Hyberg avlidit, Jerka Furugård flyttat hem, tror jag, och Mankan Bylander visat sig rätt oförändrad vid ovilntat sammanträffande. **DS**

köksingång. När mörkret fallit, när Olympens teveapparat hade tytsnat, gamandet (det hette väl så när man på kvällen satte i sig messmör och Kavli mjukost med varmkranstappat te?) hade upphört, när jag trodde alla sov, smög jag som en skugga till serveringsflickornas korridör.

Det gällde att vara försiktig. Det ryktades om att husfar, teckningsläraren Isenius, kunde göra nattliga inspektioner och jag hade därför stoppat upp sängen med kläder och lagt en gipsavgjutning av mitt ansikte, som min konstnärliga klasskamrat Olle Wickman, hade gjort, mot kudden. Allt för att det skulle se ut som jag låg där och sov.

Om nätterna var mänljusa eller om det hade fallit nysnö, gick jag långa omvägar. Ut på Malmköpingsvägen, förbi Krogen och ner mot kiosken och så tillbaka till skolan på stigen som kommer fram vid Intendenturen.

Maj kallade hon sig, men egentligen hette hon Maria. Hon hade hakat upp köksdörren. Och hon hade ställt sin dörr på glänt för att jag skulle hitta rätt. Hon bjöd på kaffe och ibland hade hon kubbar med kristallsocker. Någon gång fick jag brönnvin. Vi hade det ganska trevligt där i hennes rum, i hennes släng, när andra sov.

Sedan smög jag mig tillbaka. Då kunde klockan vara två, tre eller fyra, fem. Vid ett tillfälle soñnade vi båda och vaknade först efter sju. Frukosten var i full gång under oss. I matsalen satt mina klasskamrater och alla andra elever och drack choklad och åt slata bullar. Alla andra mässflickor höll på att servera. I serveringsköket, nedanför trappan, var det full fart. Fikande vaktmästare, övervakande husmor, springande serveringsflickor. Liv och rörelse och en massa människor med mängder av ögon som skulle kunna se mig.

Men tydlig står ödet unga älskande bi, för jag lyckade osedd ta mig genom korridoren, nerför trappan, krypa under köksdörrens glasruta och ta mig ut på planen

utanför, vilken lyckligtvis var tom. Sedan smet jag runt hörnet och vek av ner på stigen ner till kiosken, där höga granar dolde mig. Efteråt lade jag mig att sova.

Således kom jag att sova (på mitt rum) under de flesta förmiddagslektioner i fjärde ring. Förvinatssvart nog passerade det utan protester från lärarna. Kanske trodde de att jag pluggade stenhårt på nättorna.

Maj slutade på skolan några veckor innan jag tog studenten. Jag hade lektion i Reserven. Kanske hade jag engelska för Harry Berger. Då åkte hon förbi med sina visskor i en taxi. Hon vinkade och våra ögon möttes. Det skulle bli slut på vårt omöjliga och otillåtna förhållande. Jag kände efter om jag inte hade en klump i halsen i alla fall.

Vi kom emellertid att träffas också efter studentexamen. Jag gjorde lumpen i Vaxholm och hon jobbade i Stockholm. Men utanför den förtäta gemenskapen på Solbacka, ute i den fria världen, kom våra känslor att förflytta sig och våra liv att skiljas åt.

*

Epilog

Det sägs att kärlek övervinner allt - omnia vincit amor. Inte ens risken att bli telegerad kunde hålla de älskande tu ifrån varandra. Hur allvarligt man sig på sådana tilltag framgår av § 11 i reglerna i Rådets verksamhet.

Skolans elever må ej fraternisera med serveringspersonalen. Det är strikt förbjudet för elever att besöka serveringspersonalens kvarter. Åger sådant besök rum nattetid eller efter släckning hävvisas ärendet till rektor för avgörande. I sådant fall åger rektor prova frågan om omedelbar relegering från skolan.

EFTERLYSNING!!

Solbackaarkivet på Landsarkivet i Uppsala saknar Katalog för Solbacka Läroverk, VÄRTERMINEN 1958. Finns någon som äger en sådan vore vi mycket tacksam-

ma att få låna den för kopiering. Vi lovar returnera med vändande post. Sänd till Solbackatidningens redaktör. Tack på förhand!

Klistermärken/kavajmärken, Solbacka läroverk

Nu finns det klistermärken att köpa igen!

Gult tryck på mörkblå botten. Pris: 20:-/st vid kontant betalning; vid postbefordran tillkommer exp. & porto å 20:- som förskottsbetalning via brev.

Beställes från:

Emst Nyberg, Jakobsdalsvägen 27,
131 52 Nacka Strand, tel 08-601 9700, fax 08-601 9975.

Även kavajmärken finns att köpa. Mörkblå botten med Karlavagnen och korslagda grenar samt gul snodd runt om. Pris: 100:-/st vid kontant betalning; vid postbefordran tillkommer exp. & porto å 20:- som förskottsbetalning via brev.

Beställes från:

Bengt Olof Norrby, Skålby gård, 152 97 Söderläje,
tel 08-550 960 21, fax 08-550 960 02.

Dessa märken kan även köpas vid årets Solbackadag.

40-ÅRSJUBILEUM

Bertil Lindmark (*Solbacka 1953-1957*) alias "Lido", *Solbackatidningens lokalredaktör 1955-1956*

Lördagen den 3 maj 1997 samlades 14 lätt gråmåda och något kulmagade herrar, för att gemensamt återigen fira att de klarade av 1957 års både skriftliga och muntliga prov för erhållande av studentexamen.

Stolta föräldrar och anhöriga, något förvånade kompisar samt imponerade flickväänner mötte upp den 5 och 6 maj 1957, då vi stod på höjden av vår allmänbildning.

Fyrtio år senare, på mycket lovvärt initiativ av Bosse Jeuring, firade vi detta, dels med en mycket trevlig rundvandring å Solbacka, dels med en charmant middag på Bosses gods Solberga, exellent uppassade av Bosses fru Karin och deras dotter Lotta samt Hasse Coreells fru Inger. Några av oss återhämtade sig dagen därpå via promenad på Solbackas golfbana. Somliga med klubbor, andra utan, dock med gemensam nämnare att inandas Backens starkande och syrerika luft.....inför hemfärdan.

Lite fakta om vad som hänt sedan maj 1957.

Av 20 studenter, 5 latinare och 15 realare, har två avlidit. Dessa är latinarna Claes Blidberg samt Bengt Erwald. ihågkommen av oss klasskamrater inte minst för sitt eminenta jazzmusicerande på klarinetten.

Latinaren Svante Setterblad är förläggare och bosatt i Oberursel i Tyskland. Den 4:e latinuren, och tillika enda kvinnan i församlingen, Valborg Andersson (Sollentuna) har blivit direktör i Skandiakoncernen. Att Valborg överhuvudtaget gick på Solbacka, som ju på den tiden endast var ett läroverk för "gossar", berodde på att skolan också lämnade plats åt s k "externe", d v s barn till boende i grannskapet.

Till externearnas skara hörde också Bosse Jeuring och Hans Corell (New York). Dessa två samt Bertil Lindmark (Kalmar) återknöt bekantskapen på Södermanlands-Nerikes Nation i Uppsala, där de utvecklade en icke föraktlig erfarenhet av poker och biljard. Bosse blev sedermera fil mag och adjunkt. Bertil tog en fil kand samt blev s sminningom direktör i först Volvo- och sedan Teliaconcernen. Den 5:e latinaren, Hans Corell, som efter sin jur kand tillträdd allt högre och mer betydelsefulla juristbefattningar, krönte för några år sedan sin yrkeskarriär genom att utnämndas till biträdande generalsekreterare i FN. Han var bl a Kofi Annans närmaste man under dennes förhandlingsakt i Irak!

Drygt 25% av realarna, Carl Krusell, Jan Frumerie, Sven Lindahl och Peder Juel, återsamlades en tid efter studenten för utbildning och längres på Alvsnabben. Den ende som stannade i kommissionen och blev statare på riktigt, var sedermera kommandörkaptenen Juel (Värmdö). Janne och Calle har blivit göteborgare samt mycket aktiva reservofficerare. Civilekonomen Frumerie kom framst att arbete som maklare på mediaföretaget Carat. Calle blev den marina branschen trogen och var bl a nautisk chef på Ostindiska Kompaniet. Svinne Lindahl (Linköping) gick upp 180 grader i lovart och blev undervisningsråd på kuppen.

Att några skulle studera någon form av medicin var

i stort sett legio för 50-talets studenter. Och så även för denna klass. Thomas Bengtsson är numera överläkare i Ängelholm och Björn Wihberg resp Gregory Christersson blev tandläkare. Dock inte konkurrenter far man förmöda ty Björn verkar i Umeå medan Christersson återfinns i Malmö.

Kaj Jonsson (Hölö) förblev plogen och jorden trogen medan tre man kom att ägna sig åt tekniska studier. Bengt Wilson slutade som ingenjör på Volvo-BM i Eskilstuna och Ingemar Ulin jobbar på Slotts i Uppsala. Att Sven Bjurulf (Huskvarna) skulle bli arkitekt upplyses vi om på ett tidigt stadium och att han stod högt i kurs hos tekningslärare Isenius inses lätt av det bifogade porträttgalleriet av 1957 års avgångsklass. Karikatyrenna är verkligen bra! Klas Diamant är visserligen inte arkitekt men ägnar sig icke förti åt hus och fastigheter i egenskap av fastighetsmäklare i Karlshamn. Åke Häggström har varit västsverige trogen och arbetar som byrådirektör på fiskeriverket i Göteborg.

1 Björn Wihberg; **2** Åke Häggström; **3** Klas Diamant; **4** Bo Jeuring; **5** Ingemar Ulin; **6** Thomas Bengtsson; **7** Peder Juel; **8** Kaj Jonsson; **9** Bertil Lindmark; **10** Jan Frumerie; **11** Carl Krusell; **12** Hans Corell; **13** Sven Lindahl; **14** Bengt Wilson; **15** Valborg Lindskeg/Andersson; **16** Svante Setterblad; **17** Bengt Erwald; **18** Claes Blidberg; **19** Nils-Göran Christersson; **20** Sven Bjurulf.

SOLBACKADAGEN 24-25 MAJ, 1997

1997 års Solbackadag hölls på ett lite regnigt Solbacka men detta kompenseras av desto bättre anslutning. Vi var närmare 100 deltagare som tack vare ett idrot arbete från de jubileumsansvariga hade hörsammatt kallelsen.

Styrelsen höll som vanligt sitt möte i Sjöstugan innan alla träffades för en välkomstdrink och åtföljande ordinarie årsmöte i aulan.

The Grand Old Gentlemen, lärarna Axel Ericson och Hans Norrman, utnämndes till hedersledamöter i Föreningen Solbackapojkarna.

Solbackatidningen ber att få gratulera och hoppas få se dem vid många kommande Solbackadagar! Detta gäller naturligtvis även alla andra lärare.

ETT URVAL AV DOM SOM KOM:

Hans Norrman, Axel Ericson, Tomas Stenberg

Wilhelm Lilliehök, Gösta & Lucie Hedberg

Lars Kylin, Claude & Olof Gidlöf

Gert Rückerts, Toye & Johan Wahlgqvist

Göran Ragnmar, Birgitta & Anders Berg

Gunnar Rosengren, Evert Nyberg, Kerstin Svensson, Carl-Fredrik von Plomgren

Ralf Wiman, Ingrid & Ola Lethin, Lars Baalack,
Lars Wikström, Bo Stibeck

Tomas Stenberg, Gudrun Carlstén

Per Tranquist, Axel Ericson, Torslén Cronlund

Torkel Bonde, Thomas Pilo, Fredrik Arfwedson

Margareta & Claes Hellerström, Gösta Blidberg

Totte & Katri Kahn

Titti Unckel, Carl-Gustav Wrangel, Eva Ellström

Peter Rudbäck, Göran Edlund

Anders Dahlquist, Gun & Bertil Fagerberg

Juri Kurvits, Eva & Åke Rotsenius

Torgny Zetterling, Dan Johansson

Dag & Kerstin Nilsson

Dan Frygellus med fru

HÄNT/HÖRT/SETT

Ett populärt inslag har denna "skvallersida" varit. Nu förhåller det sig ju så att befolkningspyramiden för oss Solbackaelever hela tiden förskjuts mot högre ålder. Konsekvensen av denna åldersförskjutning är att, för många av oss, de stora omvälvningarna i arbets- och familjeliv ligger bakom oss.

Vi har stabiliserat vår familjesituation och har kanske nått de högsta pinnarna på karriärstegen. Många av oss har nått den stipulerade pensionsåldern. Trots detta händer en del och vi har lyckats snappa upp något av vad som hänt. Men det behövs hjälp och här måste läsarna verkligen göra en insats. Hör av er om det händer något!

Christer "Otis" Otterfalk (1966), rektor i Lit, Jämtland, berättar att i norra Ångermanlands tassemarker härjar i september varje år ett glatt gång som jagar älg och dricker gott under ledning av:

Ulf "Masken" Hedberg, Närvarande är alltid **Christoffer Christoffersson** (1966), fasan- och strutsuppfödare i Al-Ain i Förenade Arabemiraten,

Hans Timell (1961), egen företagare i Schweiz,

Martin Styrén (1971), egen företagare och konsult på Näs säteri, Adelöv,

Henrik Holmqvist (1966), veterinär i Kristinehamn, **Per Styrén** (1968), datautvecklare inom skogsindustrin i Stockholm samt

Jerker Runnqvist (1969), konsult i Stockholm och **Ulf Hedberg** (1966), bankdirektör i Stockholm.

Inga Engström gifte sig i januari 1997 och heter numera Edström. Den lycklige är Anders Edström, son till Solbackaläraren Bertil Edström. Paret bor kvar i Edsbro nordost om Norrtälje. Inga är f.n. tjänstledig från Premiair och går hemma och bara har det bra!

Anders Engström, golfrikt Solbackaelev 1968-71, bygger golfbana på sin gård Lundås som ligger i närheten av Hallstavik. Projektet lär gå under arbetsnamnet "Green, green grass of home".

Madelene Åkerfelt driver sedan början av 1996 "Stora Nyckelvikens Café, Festvåning och Konferens" i Nacka. Har dessutom flyttat tillbaka till huvudstaden.

Lars Frisell har, bland mycket annat, blivit godsägare och köpt Bolltorps egendom som ligger knappt 10 km sydost om Söderköping. Egendomen är förknippad med en intressant historia. Barnboken "Grodan Boll" skrevs på Bolltorp - därav namnet - av Tomas Funk som då bodde på gården. Lars har även långt gående planer på att bli brottsbekämpare, detta tillsammans med förr polischefen Tommy Lindström. Denna mycket spänande satsning lär vi säkert få höra mer av framöver.

Ingvar Landahl, latinstudent 1958, har efter tandläkarexamen 1964 haft egen praktik till 1989. Han är numera specialistutbildad och har arbetat som lärare i Göteborg, Tromsö och i Köpenhamn. Sin fasta punkt i tillvaron har han dock kvar på Sveriges framsida, dvs Göteborg.

Peter Rudhåck, föreningens Klubbmästare, har nyligen fyllt 50 år. Det har berättats om stor baluns på Hotel Kristineberg med ett 50-tal gratulanter. Solbacktidningen ber att i efterhand få gratulera och önska honom lycka och välgång.

Jan "Jompe" Wiberg har pensionerat sig från sina läraruppgifter. Nu ägnar han fritiden i Kullavik åt att måla vad han själv kallar "ödliga" tavlor. Dessutom lär han ofta vara på resande fot i den s.k. tredje världen.

Otto Torell, en gång en av stöttepelarna i Solbackas fotbollslag, har efter att ha suttit ting i Värnamo flyttat till "Peking" 1971 och är alltsedan dess delägare i Norrköpings Advokatbyrå.

Elna Falk/Gordon, latinstudent 1958, är gift sedan 1962 och bosatt i England. Hon har vidareutvecklat sitt konstnärliga intresse från Solbackatiden och malar, spelar med i 2 amatörorkestrar och 2 kvartetter.

Ingegerd von Porat, till vardags frilansande tv-producent, har under de senaste sex åren fungerat som koordinator på Nobelmiddagen i Stockholms stadshus. Ansvaret vilar tungt på hennes axlar för 1200 gäster, 240 personer som serverar och 250 övrig personal. Allt i minsta detalj måste fungera, och detta på sekunden.

Gustaf Piehl, har efterträtt Prins Bertil som Stormästare i Svenska Frimurarorden. Sedan Karl XIII har det uteslutande varit kungar som Stormästare, med undantag av Prins Bertil. Vi skall vara extra stolta över att en Solbackaelev har tagit över efter en Lundsbergare.

Hans Karlsson, har hela tiden varit sitt kära Glasbruksrike troget och bor med hustru Siw i Hovmantorp. Under sin Solbackatid var han känd som "Kanonen från Skruv", en makalös fotbollsentrare. Efter Solbacka har han varit verksam i olika positioner inom sällan det egna familjeföretaget som andra glasbruk, senast på AB Glassma, en gemensam blandningsstation för råvaror till den manuella glasindustrin.

Harald Nordin, som efter studentexamen studerade i Schweiz, övertog familjeföretaget Svedia Dental AB år 1966. Alltsedan dess har han varit dentalindustrin trogen där han innehått ledande befattningar i ett flertal företag samt i olika branschorganisationer. Sedan 1977 bor han åter i Schweiz och leder därifrån sitt multinationella bolag. Fritidsintressen är konst, litteratur och kinesiskt porslin.

Hans Corell, student 1957, har på sistone förekommit mycket i media, brevid FN-chefens sida. Anledning är att han sedan en tid tillbaka är FN:s säkerhetschef och den som skrev den avgivna texten som undertecknades av Kofi Annan och Saddam Hussein. Det har förmålts att många nu vill ta åt sig åran av att ha författat texten, men åras den som åras bör.

Johan Zetterqvist, vår nye sekreterare har förlovat sig med Helene Gustavsson. Bägge sägs på Sandhamn, men de sägs bara varandra.

Puck Zetterqvist, som gick på Backen 1968-71, är barnmorska i Göteborg och har blivit sektionsledare för avdelningen för specialförlossningar på Östra Sjukhuset.

Titti Unkel sägs regelbundet morgon-träna på Sturebadets Spa där hon ävenledes inmundigar s.k. slimfrukost. Kalorierna rasar!

Solbackaläraren **Asbjörn Olsen** med fru Margareta har slagit ner sina bopålar i Uppsala efter många års internationellt kringflackande i Röda Korsets tjänst. Så pensionär han är, kan han inte låta bli att delta i och syssla med katastrofadministration.

Hans-Christer Palmers, student 1967, förvaltar och sköter slottet Åkerö - berömt för sina Åkerölippen. Slottet som inte alls ligger långt från Solbacka, byggdes av den store kulturpersonligheten Carl Gustaf Tessin.

Catherine von Heidenstam försvann till UD men har 1996 dykt upp som svensk ambassadör i Tunis, Tunisien.

HÖSTMÖTE PÅ SANDHAMN 24, 25 OKTOBER, 1997

Årets höstbegivenhet med styrelsemöte hölls, som numera blivit tradition, på Sandhamns Värdshus. Värdparet Lars och Ann-Marie Wikström hade dukat upp en meny med havets läckerheter, en kulinärisk höjdare, som verkligen inte gick av för hackor. De hade även lyckats med kringarrangemangen på ett förbluffande sätt.

När vi anlände från Stafsås - några av oss kom i egna farkoster, i rykande kuling - låg Sandhamn pudrat med ett skift, vitt snötäcke som gav ön en julstämning som man inte brukar finna i oktober. Trots att Nordan ven runt knutarna härskade inomhus, bland de ca. 50 deltagarna, en genuin stämning av samhörighet, ja en riktig Solbackaanda.

Christina Hoppe, Thomas Edberg, Per Olav Hoppe

Helene Gustavsson, Johan Zetterqvist, Lena Kurvits

Ake Grapengiesser, värd Lars Wikström

Birgit Nordling, Jan Olov Munkberg

Göran Gehenius, Thomas Eriksson,
Carl-Gustav Wrangel

Angela & Dan Johansson

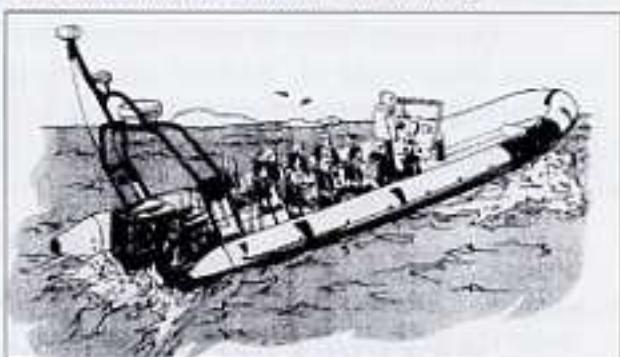
Lars Frisell, Torgny Zetterling

Per Hallström, Hans Norrman, Ola Sandborg

Gudrun Carlstén, Eric Norrling

Sandhamns Express!

"Varför göra som man alltid gjort - när man kan prova något nytt?"

Så resonerade Lars Baalack när han bestämt sig för att delta i höstmötet på Sandhamns Värthus i oktober 1997. Tanken på att ta sig dit på ett annorlunda sätt lockade honom och en tidigare affärskontakt dök upp i minnet som lämplig färdledare.

Denne färdledare och kapten kör charterresor i skärgården med en 10 m lång gummibåt med 500 hk i aktern vilket ger en toppfart på 50 knop. För landkrabbor som inte gått kursen för skärgårdskeppare innebär det 92,6 km i timmen, dvs högre hastighet än vad som är tillåtet på många vägar!

Sagt och gjort. När Lars Baalack bestämt sig så blir det så! Till råga på allt lyckades han övertyga sju andra att använda sig av detta exklusiva transportsätt för resan från Stockholm till Sandhamn.

Väl på kajen utanför Hotell Grand, fick denna tappra skara - som antagligen först där insåg att resan inte skulle ske i businessclass - ikläda sig överlevnadsdräkter. Efter denna transformation till kokong bar det sedan av i den 0-gradiga, vindpinade kvällen, först i lagstadgad fart, sedan allt snabbare. Det bar iväg över stock och sten, eller snarare över Finlandsfjörornas bog- och aktersvall. I Stockholms ytterskärgård, i kuling och snödrev, fir färden stundom ha skett i toppfart. Det berättades att, vid angörning i Sandhamn, den skräckblandade förtjusningen byttes mot ett tack och lov och ett välkommande mottagande av de mycket förvänade landkrabbor som anlände med ordinarie passbåt från Stafsnäs.

Ernst Nyberg, Marianne Wallberg, Axel Ericson

Claes Öhman, værdinna Ann-Marie Wikström

Styrelseuppdrag i Föreningen Solbackapojkarna. Kan det vara något?

Är Du intresserad av att göra en insats för föreningen och få kontakt med och samarbeta med en massa trevliga Solbackelever? I så fall är Du välkommen att kontakta någon av följande personer i valberedningen:

Anders Berg 08-646 24 25, Bengt Olof Norrby 08-550 960 21, Hans Hoppe 0176-81 800

Filmer från 60-talet - En nostalgisk tripp

På Solbackadagen 1997 hade vi som firade 30-årsjubileum en mycket uppskattad visning av gamla 8 mm filmer tagna av Ernst Nyberg från tiden 1965-67 och en 16 mm film av Harry Berger från samma tid.

Nu erbjuder Föreningen Solbackapojkarna genom min försorg en ca 30 minuters videokopia av dessa filmer till alla Solbackanostalgiker till ett pris av 250 kr.

....Och dessa filmer är naturligtvis bara en grund till något mer. För visst finns det elever som har filmer tagna på "Backen" och som vill föra över dessa till video och utöka vår grundrulle till något riktigt stort och sevärt. Hör av er till Torkel Bonde, Monitor Film & Television AB (adress och telefon, se nedan).

SolbackaTidningen tackar följande personer & företag som gjort det möjligt att producera denna tidning

Advokatfirman Bertil Fagerberg AB, Stigaregat 7, 791 60 Falun

Borlind Bersén & Co AB, Thomas Trapp, Box 13022, 402 51 Göteborg

Tandläkare Christer Persson, Linnégatan 38, 114 47 Stockholm

Citygruppen, Dag Martin Nilsson, S:a Järnvägsgatan 7, 354 32 Växjö

Enstaberga Trä & Bygg AB, Anders Engvall, Box 6, 610 53 Enstaberga

Ernst & Young, Owe Svedberg, Box 388, 641 23 Katrineholm

Göran Rangmar Advokatbyrå AB, Torstenssonsgatan 3 2tr, 114 56 Stockholm

Jet Invest AB, Åke Rotsenius, Södra Källtorpsvägen 38, 702 17 Örebro

Johansson & Sjöstedt Advokatbyrå, Dan Johansson, Box 290, 151 24 Södertälje

Lennart Jarnhammar Bok & Design, Villagatan 24, 114 32 Stockholm

LGM-gruppen AB, Thomas Edberg, Box 7056, 103 86 Stockholm

Munkberg & Kolam AB, Jan O. Munkberg, Luntmakarg 96, 113 51 Stockholm

Mäklarprofisen, Ernst Nyberg, Box 1109, 131 26 Nacka Strand

Nagel Sverige AB, Göran Gebenius, Box 4114, 151 04 Södertälje

reds ab, Peter Rudbäck, Nybrogatan 58, 114 40 Stockholm

Sandhamns Värshus, Lars Wikström, Box 79, 130 39 Sandhamn

Stenberg & Westerling Bil AB, Tomas Stenberg, Norrköpingsv 15, 611 10 Nyköping

T Kahn AB, Totte Kahn, Herkulesvägen 10 B, 135 47 Tyresö

W Reklambyrå AB, Thomas Pilo, Box 94, 828 22 Edsbyn

Pins & Broderade märken

Kontakta oss!

Välkommen till

Allan Flink AB

- Souvenirgrossisten -

Strandvägen 38, 830 05 Järpen

Tel 0647-61 16 00

MONITOR FILM & TELEVISION AB

VIDEOPRODUKTION, KOPIERINGAR

-TILL ALLA VIDEOFORMAT

-FRÅN ALLA FILMFORMAT

Västmannagatan 73

113 26 STOCKHOLM

TEL 08-33 79 09

Skattejurist Christer Hell AB

*Backengrund -
god grund för stabila
beslut!*

Stockholmskontoret: Linnég 8 IV
Vx 08-660 03 90, fax 08-660 29 71

Ärligt talat om Solbacka

“

*Charlotte Ankarcrona.
Konferensbokare.*

Välkommen tillbaka! Det bästa kvitto vi kan få det är när våra gäster kommer tillbaka... Då vet vi att konferensen fungerade, att kunden är nöjd... Bäst med Solbacka? Bra miljö både ut och inne.

640 51 Stjärnhov
Tel 0158-405 00, fax 0158-411 38

SANDHAMNS VÄRDSHUS

Etabl. 1672

Ett smultronställe för alla
Solbackavänner!
Vardag som helg, året om!

Hjärtligt välkomna önskar
Ann-Marie & Lars Mac Gregor Wikström
Tel: 08-57153051 Fax: 08-57153240

Välkommen att byta bil hos mig här i Nyköping. Jag erbjuder:

Mercedes-Benz • Nissan • Citroën

personbilar och lätta transporter

*Med vänlig hälsning
Tomas Stenberg*

Norrköpingvägen 15 i Nyköping • Tel 0155-21 79 35 • Fax 0155-21 89 82

Carl Wirdar Olaison
Lorichvägen 7
791 00 FALUN

VÄLKOMMEN TILL DEN TRADITIONELLA VÅRFESTEN!

SOLBACKA 16 -17 maj 1998

Vid årets höjdpunkt får Du tillfälle att njuta av Backen i vackraste våskrud och träffa härliga gamla och nya kompisar. Missa inte denna chans!

Särskilt välkomna är jubilarer från de följande årsklasserna:

1943 - 55 år; 1948 - 50 år; 1953 - 45 år; 1958 - 40 år; 1963 - 35 år;
1968 - 30 år; 1973 - 25 år

Lördag 16/5 15.00 Incheckning i receptionen

17.30 Drink i Skolhuset

18.00 Årsmöte i Aulan

19.00 Galamiddag i Mässen

24.00 (ca)Korvgrillning m.m. (till självkostnadspris)

Söndag 17/5 7.30 - 09.00 Frukostbuffé i Mässen

Solbackas special meny (Pris p.p. 395 kr)	-	Toast Skagen
	-	Fasanbröst med rosépeppar, haricot vertes, smörstekta champinjoner
	-	Apelsinparfait med mangosås
	-	Drycker

Bokning: Du bokar direkt på Solbacka Sport & Konferens tel: 0158-406 00 eller fax: 0158-411 38,
dock senast den 4 maj.

Ett antal rum är förbokade och "först till kvämt" väljer förstås de bästa rummen
efter smak och plånbok. Rumspriser inkl. frukost från 215:- p.p. Betalning för rum och middag
görs i samband med incheckningen. Detta gäller även dem som enbart önskar intaga middag.
Det kommer att bli ganska fullt med andra aktiviteter på Backen under vår helg, så snabba på
med bokningen.

Frågor rörande Jubilarer besvaras gärna av Gudrun Carlsten tel 0155-21 81 35 och övriga
frågor ska Peter Rudbeck försöka reda ut, tel 08-667 54 70; fax 08-667 01 87.

Väl mött på Solbacka!

GYNNA VÅRA SPONSORER OCH ANNONSÖRER! DE GYNNAR OSS!

SolbackaTidningen vill tacka följande privatpersoner som givit bidrag vilket gjort det möjligt att producera denna tidning

Anders & Erik Berg, Limnäs Gård PL 2555, 711 96 Storå - **Anders Dahlkvist**, Trehörna, 360 13 Urshult - **Birger Roslund**, Lojov, 30, 181 47 Lidingö - **Gunilla Lundgren**, Vinlandsg. 16, 417 29 Göteborg - **Christina Lundell**, V. Storg. 35, 291 31 Kristianstad - **Lucie Eckerbom-Hedberg**, Ingeltorpsv. 1, 394 71 Kalmar - **Claes Hellerström**, Björnsgöksg. 55, 162 46 Vällingby - **Clarence Bergman**, Box 2304, 600 02 Norrköping - **Erik Perntz**, Ö-Hedemora Gård, 640 43 Årla - **Gösta Hedberg**, Braheg. 33, 114 37 Stockholm - **Hans Norrman**, Olofsg. 15, 193 30 Sigtuna - **Jonas Erlandsson**, Lindenweg 1, 237 38 Lensahn, Tyskland - **Lars Kylin**, Murgrönev. 2, 184 35 Åkersberga - **Leif Cameras**, Box 6033, 40060 Göteborg - **Mats Ericsson**, Ormängsg. 3, 165 56 Hässelby - **Michael Lindstén**, Björkg. 7, 582 45 Linköping - **Mårten Persson**, Norra Vallv. 14, 291 32 Kristianstad - **Ola Lethin**, Opalv. 6, 262 70 Ängelholm - **Olle Gidlöf**, Ankdammsg. 19, 171 43 Solna - **Ove Haraldsson**, Tazettv. 8, 611 65 Nyköping - **Per Clason**, Bäckaskiftsv. 22, 122 42 Enskede - **Tomas Mörne**, Augustendalsv. 26, 131 52 Nacka Strand - **Torsten Cronlund**, Eskaderv. 36, 183 58 Täby - **Totte Kahn**, Herkulesv. 10 B, 135 47 Tyresö - **Wilhelm Lilliehöök**, Bonavik, 178 91 Munsö - **Lars Frisell**, Bolttorp, 614 93 Söderköping